

'L'isola disabitata' is klassiek feest

Klassiek. Grachtenfestival 2009, met *L'isola disabitata* door Opera Trionfo e.a., regie Sybrand van der Werf, en werken van Ligeti en Sjostakovitsj door Atrium Kwartet. Gezien: 17/8 en 18/8, Amsterdam. Grachtenfestival t/m 23/8, info: www.grachtenfestival.nl.

●●●●○

Door **JOCHEM VALKENBURG**

Ondanks het zomerse imago van het Grachtenfestival wordt er zeer serieus gemusiceerd, ook in het weerbaarstig en modern repertoire. Zo speelde het Atrium Kwartet gisteren een weergaloze uitvoering van Ligeti's *Eerste strijkkwartet* (1953-54). De musici beheersten het geraffineerde krachtenspel tot in de puntjes; soms hoorde de luisteraar ook flarden van Sjostakovitsj.

Diens Pianokwintet in G, op. 57 klonk in een net iets minder perfecte uitvoering. De zwembadakoestiek van de oude Kerkzaal in de Hermitage verhinderde dat het strijkkwartet mengde met de piano, resoluut bespeeld door Daria van den Bercken.

Eerder had saxofonist Ties Mellema in het architectuurinstituut Arcam een verzorgde maar spetterende uitvoering van Berio's *Se-*

quenza VIIb (1993) gespeeld, en ook het meditatieve, zich in dubbel- en driedubbeltonen wentelende *Ondes ombragées* (2005) van Ian Wilson. Ook liefhebbers van oude(re) muziek werden op hun wenken bediend: na afloop speelde Mellema ook nog een licht overgearticuleerde Partita in a klein, BWV 1013 van Bach.

Een waar 'klassiek' feest was de uitvoering van Haydns tweeakter *L'isola disabitata* door Opera Trionfo. Ondanks de tropische hitte in Nederlands oudste concertzaal Felix Meritis, is alles aan deze voorstelling sprankelend fris en naturel. Het tot ensemble uitgebreid Matangi Kwartet speelde onder leiding van Peter Biloen niet spatgelijk, maar wel uiterst muzikaal en vreugdevol.

Het verhaal heeft weinig om het lijf: twee vrouwen wachten op een onbewoond eiland tot Gernando, hun echtgenoot respectievelijk zwager, die 'even hulp ging zoeken' ze na jaren oponthoud door piraten komt zoeken. De zangers, onder wie mezzo Rosanne van Sandwijk en sopraan Nienke Ottenmaken, maken er echter een fonkelend juweel van. Eeuwig zonde, dat het bij slechts twee voorstellingen blijft.

